สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง อัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย
ที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. ๒๕๕๒[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย" หมายความว่า เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการประกันภัยทุกประเภท ยกเว้นการประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลาและความคุ้มครองน้อยกว่าหนึ่งเดือน และการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"องค์กรระหว่างประเทศ" หมายความว่า

(๑) World Bank

(๒) Asian Development Bank (ADB)

(๓) International Finance Corporation (IFC)

(๔) องค์กร หรือนิติบุคคลระหว่างประเทศอื่นตามรายชื่อที่นายทะเบียนประกาศกำหนดตามประกาศว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

"หุ้นกู้" หมายความรวมถึง หุ้นกู้แปลงสภาพแต่ไม่รวมถึงหุ้นกู้ที่กำหนดสิทธิของผู้ถือให้ด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญทั่วไป

"หน่วยลงทุน" หมายความว่า หน่วยลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ ๓ ภายใต้บังคับวรรคสอง บริษัทต้องวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยไว้กับนายทะเบียนเป็นมูลค่าร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยตามมาตรา ๒๓ (๑) ที่ปรากฏในงบการเงินรายไตรมาสของไตรมาสที่ ๑ และไตรมาสที่ ๓ ของทุกปี เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทยังไม่ได้จัดทำงบการเงินรายไตรมาส ให้บริษัทใช้รายงานประจำเดือนสำหรับเดือนที่สาม และเดือนที่เก้า ตามลำดับแทนไปพลางก่อน

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนพิเศษ ๒๔ ง/หน้า ๕๔/๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

การวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยสำหรับปี ๒๕๕๓ ปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ที่วางไว้กับนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ภายในเดือนมกราคม ๒๕๕๓ ให้บริษัทวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยเป็นจำนวนร้อยละสิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ปรากฏในรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและกิจการของบริษัท ประจำเดือน กันยายน ปี ๒๕๕๒

(๒) ภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ให้บริษัทวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยเป็นจำนวนร้อยละยี่สิบของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย

(๓) ภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ให้บริษัทวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยเป็นจำนวนร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย

ข้อ ๔ ทรัพย์สินที่จะนำมาวางเป็นเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยไว้กับนายทะเบียนต้องเป็นเงินสด หรือพันธบัตรรัฐบาลไทยที่จำหน่ายในราชอาณาจักร หรือเป็นทรัพย์สินบางประเภทที่บริษัทลงทุนในประเทศไทย ตามประกาศว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ดังต่อไปนี้

(๑)[๒] พันธบัตรหรือหุ้นกู้ของรัฐวิสาหกิจ ที่มีกระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งจำนวน พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย ตั๋วเงินคลังของกระทรวงการคลังหรือตราสารหนี้อื่นที่ออกโดยกระทรวงการคลังหรือธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) บัตรเงินฝาก ใบรับฝากเงิน หรือสมุดคู่ฝากประเภทฝากประจำที่มีระยะเวลาฝากเงินตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปซึ่งธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นและประกอบกิจการภายในราชอาณาจักรหรือธนาคารในประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าออกให้กับบริษัทเพื่อเป็นหลักฐานในการฝากเงินของบริษัท

(๓) พันธบัตรหรือหุ้นกู้ของรัฐวิสาหกิจ ที่ไม่มีกระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย

(๔) พันธบัตรหรือหุ้นกู้ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าซึ่งออกหรือค้ำประกันโดยองค์กรระหว่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ออกและเสนอขายในประเทศไทย

(๕) พันธบัตร หุ้นกู้ หรือตั๋วเงิน ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าซึ่งออกโดยรัฐบาลต่างประเทศ หรือรัฐวิสาหกิจต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ออกและเสนอขายในประเทศไทย

(๖) หุ้นกู้ของบริษัทจำกัด ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่า

(๗) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน ที่รัฐวิสาหกิจ ธนาคารในประเทศ หรือบริษัทจำกัดเป็นผู้สั่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก โดยธนาคารหรือบริษัทจำกัดนั้นต้องได้รับการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่า

---

[๒] ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง อัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๘) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน ที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเป็นผู้สั่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก และมีรัฐวิสาหกิจ ธนาคารในประเทศ บริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทจำกัด เป็นผู้รับรองหรืออาวัลการใช้เงินทั้งจำนวนเงินต้นและดอกเบี้ย โดยธนาคาร บริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทจำกัดนั้นต้องได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่า

(๙) หุ้นที่มีชื่ออยู่ในกลุ่ม SET ๕๐ Index หรือหน่วยลงทุน ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดอันดับความน่าเชื่อถือตาม (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องกระทำโดยสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ได้รับการยอมรับหรือได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ ๕ พันธบัตรรัฐบาลไทย และทรัพย์สินตามข้อ ๔ ให้วางได้ตามราคาประเมินของแต่ละประเภท ตามประกาศว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ทรัพย์สินตามข้อ ๔ ให้วางได้ในอัตราดังนี้

(๑) เงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทยและทรัพย์สินตามข้อ ๔ (๑) และข้อ ๔ (๒) ให้วางได้ไม่จำกัดจำนวน

(๒) ทรัพย์สินตามข้อ ๔ (๓) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(๓) ทรัพย์สินตามข้อ ๔ (๔) และข้อ ๔ (๕) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(๔) ทรัพย์สินตามข้อ ๔ (๖) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(๕) ทรัพย์สินตามข้อ ๔ (๗) และข้อ ๔ (๘) ให้วางได้รวมกันไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(๖) ทรัพย์สินตามข้อ ๔ (๙) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

ข้อ ๗ ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่วางไว้กับนายทะเบียนลดต่ำลง ให้นายทะเบียนแจ้งให้บริษัทนำทรัพย์สินมาวางเพิ่มจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่วางไว้กับนายทะเบียนเพิ่มขึ้น ให้นายทะเบียนคืนทรัพย์สินส่วนที่เกินให้แก่บริษัท เมื่อบริษัทร้องขอ

ข้อ ๘ ในกรณีที่หุ้นหรือหน่วยลงทุนตามข้อ ๔ (๙) ที่บริษัทนำมาวางเป็นเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยไว้กับนายทะเบียนอยู่ระหว่างการห้ามซื้อหรือขายเป็นการชั่วคราว (Suspension) เป็นระยะเวลาเกินกว่าสองเดือน หรือไม่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นระยะเวลาเกินกว่าหกเดือน ให้ถือว่าหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไม่สามารถวางเป็นเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยไว้กับนายทะเบียนได้ต่อไป และให้นำความในข้อ ๗ วรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๙ ทรัพย์สินที่บริษัทนำมาวางเป็นเงินสำรองตามประกาศนี้ต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาหรือมีอยู่โดยไม่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกหรือกำหนดตามความในกฎหมายดังกล่าว และต้องปราศจากภาระผูกพัน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยและการฝากสินทรัพย์ไว้กับสถาบันการเงิน

ข้อ ๑๐ บริษัทต้องนำทรัพย์สินตามข้อ ๔ มาวางไว้กับนายทะเบียนให้ถูกต้องภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่บริษัทต้องส่งรายงานเกี่ยวกับงบการเงินรายไตรมาสตามข้อ ๓ วรรคแรก ของไตรมาสที่ ๑ และไตรมาสที่ ๓ ของทุกปี ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๑๑ การวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยไว้กับนายทะเบียนตามประกาศนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง อัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕[๓]

ปณตภร/ผู้จัดทำ
๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖

[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙/ตอนพิเศษ ๑๑๖ ง/หน้า ๒๙/๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕